

***Kam smerujeme
a ako sa nám darí ...***

Univerzita Komenského v Bratislave
Centrum podpory študentov so špecifickými potrebami
2011

Vydala

© Univerzita Komenského v Bratislave
Centrum podpory študentov so špecifickými potrebami
2011

Editor: Elena Mendelová
Grafický návrh a jazyková korektúra: Elena Mendelová
Technická redaktorka: Ľudmila Kapustová

Myšlienka pripraviť túto publikáciu vznikla pri realizácii sústreďení stredoškolákov s ťažkým zdravotným postihnutím, ktoré Univerzita Komenského organizovala v roku 2009 v Cíferi a v roku 2010 v Modre - Harmónii za finančnej podpory *ACCENTURE nadačného fondu v Nadácii PONTIS*.

Na ilustráciu publikácie boli použité fotografie z archívov CEZAP a autorov príspevkov. Foto na obale: Jan Ševčík, www.naturfoto.cz. Foto na str. 55: <http://www.stockphotos.sk/>; 12520543511uIVMh.jpg. Na ilustráciu strán 57 - 61 boli so súhlasom autorky Barbory Paulovičovej použité grafiky z Kalendára 2008.

ISBN 978-80-223-3033-6

Vo víre diania

Aktuální študenti vysokých škôl

Ako zvládať štúdium na vysokej škole so sluchovým postihnutím

Matúš LENČEŠ

sluchové postihnutie/ nedoslýchavý
študent Fakulty prevádzky a ekonomiky dopravy
a spojov Žilinskej univerzity v Žiline
e-mail: [matus.lences \(zavinac\) szm.sk](mailto:matus.lences (zavinac) szm.sk)

Volám sa Matúš a študujem leteckú dopravu na Žilinskej univerzite. Som sluchovo postihnutý - nedoslýchavý a rád by som sa s vami podelil so skúsenosťami zo štúdia na vysokej škole.

Základnú školu som absolvoval v Močenku. Popri tom som chodil štyri roky aj na Základnú umeleckú školu v Šali. Išlo o také experimenty s kresbami - skrátka umelec 😊.

Vyštudoval som Gymnázium sv. Cyrila a Metoda v Nitre.

Vo voľnom čase lyžujem, bicyklujem, chodím na turistiku, prípadne čítam knihy.

V roku 2009 som sa zúčastnil sústreďenia v Cíferi (pri Trnave) spolu s ďalšími študentmi so zdravotným postihnutím zo stredných škôl. Myslím, že sústreďenie mi veľmi pomohlo. Získal som veľa informácií ohľadom štúdia na vysokých školách, aj o právach a povinnostiach študenta. Najviac ma však zaujímali názory vysokoškolákov o štúdiu na vysokej škole. To je aj dôvod, prečo teraz píšem o svojich skúsenostiach 😊. Tiež odporúčam budúcim študentom s postihnutím, aby sa takéhoto sústreďenia v budúcnosti zúčastnili. Nájdete si nové kontakty a získate veľmi dobré rady.

*Cesta dlhá tisíc míľ začína prvým krokom.
Konfucius*

Môj príbeh začínajúceho vysokoškoláka

Všetko sa začalo tým, že som si začal vyberať vysokú školu. Niekde, kde sa uplatním a bude ma to zároveň aj baviť. Dôležité bolo posúdiť, či počas štúdia nenastanú nejaké vážne prekážky, napr. ako zvládať cudzie jazyky, aká bude komunikácia s ostatnými, atď. Dokopy som si vybral štyri študijné odbory (väčšinou na rôznych univerzitách), ktoré ma zaujímali. O každom študijnom odbore som sa snažil získať čo najviac informácií - o nárokoch na štúdium, o dostupnosti ubytovania na internátoch, atď.

Informácie som si nezisťoval len cez internet, z webových stránok. Osvedčilo sa mi aj to, keď som si dohodol osobné stretnutie s garantom daného študijného odboru alebo s koordinátorom pre študentov so zdravotným postihnutím na danej vysokej škole. Rozprávali sme sa o študijnom odbore, o prípadných prekážkach a ich možných riešeniach (napr. ako učiť nepočujúceho cudzie jazyky, aké študijné materiály sú pre takého študenta prístupné...), uplatnení po skončení štúdia, internáte, atď. Tiež som sa zaujímal o to, či tam niekto s podobným postihnutím predomnou študoval, príp. či tam niekto taký študuje teraz.

Potom ostávalo už len podať prihlášky, spraviť prijímačky (samozrejme, aj maturitu 😊).

Po prijatí na viaceré vysoké školy som sa rozhodoval, kam pôjdem, čo bude pre mňa najvýhodnejšie a čo ma bude aj baviť. Rozhodol som sa ísť na leteckú dopravu.

Dôležité je vedieť, že keď ťa neprijmú na vysnívanú školu, treba skúsiť podať odvolanie. Myslím, že o tejto možnosti väčšina z vás vie. Potom treba ísť na zápis do 1. ročníka bakalárskeho štúdia.

Začal som teda študovať na vysokej škole. Čakalo ma veľa vybavovania, konzultácií s profesormi, s koordinátorkou pre študentov so zdravotným postihnutím. Ale pekne po poriadku. Najprv som si vybavoval internát. Na Žilinskej univerzite sa prihlášky na internát podávali počas zápisu. Keďže bývam ďaleko od Žiliny, žiadosť som si podal.

Štúdium sa delí na prednášky a na cvičenia. Prednášky bývajú nepovinné a cvičenia sú už povinné. Na niektorých školách môžu byť aj prednášky povinné. Všetko si treba zistiť ešte pred nástupom do 1. ročníka bakalárskeho štúdia. Na prednáškach sa celé učivo vysvetľuje. Na cvičeniach učivo uvádzame do praxe. Ideálne 😊.

Je lepšie sa prednášok zúčastňovať, ale pre niekoho (napr. pre nepočujúceho), je to niekedy aj zbytočné. V takom prípade je potrebné zohnať si od spolužiakov poznámky z prednášok, príp. iné študijné materiály, alebo sa pokúsiť niečo z prednášky vyťažiť.

Na začiatku semestra, pri prvých hodinách, som profesorov viac pozoroval. Zisťoval som, ako prebieha hodina, čo sa od nás očakáva, čo sa hovorí o skúškach, o laboratórnych cvičeniach, atď. Po skončení hodiny som osobne išiel za každým profesorom a porozprával som sa s ním o vyučovaní. Zaujímalo ma napríklad, na čo kladie pri prednáške či cvičení dôraz, aké možnosti práce sú na laboratórnych cvičeniach, čo s písomkami, skúškami, atď. Tiež som mu vysvetlil, ako má hovoriť - hlasnejšie, prípadne pomalšie, aby z jeho výkladu mal úžitok aj nepočujúci. Hovorili sme o tom, aké študijné materiály mi môže poskytnúť (prezentácie, prefotené papiere, ktoré môžem prípadne získať aj od spolužiakov, knihy, skriptá, informácie z internetu...).

Keď sa objaví nejaký problém, treba ho skúsiť nejako riešiť. V prípade problémov sa možno obrátiť aj na koordinátorov danej školy. Oni vás totiž majú na starosti a myslím, že vám ochotne pomôžu alebo poradia.

Dôležité veci pre každého

Odporúčal by som každému študentovi sa na začiatku semestra osobne porozprávať s daným profesorom. Nech aj pedagógovia získajú skúsenosti, ako sa správať k študentom so zdravotným postihnutím, príp. ako sa vyjadrovať. Nebojte sa toho.

Ak niečomu nerozumiete, alebo nepochopíte výklad, nebojte sa využívať konzultačné hodiny profesorov. Pri ďalších hodinách si sadnite niekam dopredu, aby si vás profesori všimli a spomenuli si na vás. Veď aj oni sú len ľudia, ktorí niekedy zabúdajú.

Je lepšie sa systematicky učiť počas semestra, ako všetko doháňať tesne pred skúškami. Potom budete v strese a nemusí sa vám dariť. Ja som totiž urobil na začiatku chybu, že som sa postupne učil len málo a potom som musel všetko doháňať. Teraz som už múdrejší 😊. Človek sa chybami učí.

Predtým, ako začnú skúšky, sa vypisujú termíny skúšok. U mňa na univerzite sa prihlasujeme cez internet. Existujú aj predtermíny, kto chce, môže sa prihlásiť. Profesori si však zvyknú dávať podmienky - napr. na predtermín môže ísť iba ten, kto má určitý počet bodov, prípadne dobrý prospech. Niekedy sa môže stať, že sa študentovi skúška na prvýkrát nepodarí. Netreba zúfať. Na skúšky sa možno prihlásiť celkovo trikrát.

Podmienky a pravidlá však môžu byť na každej škole iné. Informácie o nich je dobré získať v predstihu. Ja vychádzam z vlastnej skúsenosti na Žilinskej univerzite. A som rád, že sa s týmito skúsenosťami začínajúceho vysokoškoláka môžem podeliť s vami.

Byť na vysokej škole je skvelé, najmä ak študujete to, čo vás baví, a v tom aj vynikáte.

**Centrum podpory študentov so špecifickými potrebami UK
Mlynská dolina, 842 48 Bratislava**

tel.: +421-2-602 95 166, 602 95 515, 602 95 573

info@cezap.sk

<http://www.cezap.sk/>